

[Kr. Johansen.]

stigelser, der her gives. Det viser sig, at Bevillingsmyndighederne stadig kommer bagefter, ogsaa fordi det trækker lidt rigeligt i Langdrag med at opnaa fornøden Enighed, saa at der, naar vi endelig faa en Bevilling, ligger Begæringer og Andragender for mange Millioner, som er kommet, efter at den forrige Bevilling er blevet opbrugt, og nu ligger og venter paa, at det endelig skal lykkes at opnaa Enighed om en ny Bevilling. Den stærke Efterspørgsel er, som jeg sagde, det mest talende Udtryk for, hvor tilfredsstillende denne Lov har virket, det mest talende Udtryk for, at det ikke er ud over Landet, man nærer den store Utilfredshed og de store Betænkeligheder ved denne Lov, men hos visse Partier her i Rigsdagen.

Hvad Venstres Stilling angaar, maatte den, hvis vi ikke havde været forberedt, virke noget overraskende, men man vænner sig desværre efterhaanden til, at det eneste, man inden for det Parti kan enes om, er at sige nej, om det negative. Det er meget beklageligt, ogsaa set fra de andres Synspunkt, fordi det for alle Parters Skyld vilde være mere tilfredsstillende, om det i højere Grad havde været muligt at samles om Realiteter, Resultater. I øvrigt gaar det Standpunkt kun at kunne enes om at sige nej i Virkeligheden mest ud over dem, der siger nej. Hvis Venstre fastholder sin Stilling i denne Sag som i andre Sager, vil jeg tillade mig at spaa, at man inden for det Parti allerede er i Gang med at forbedre sit næste Valgnederlag. Men maaske er der, som nævnt, saa megen Julestemning i Partiet allerede, at det vil være muligt, selv om det ikke lyder alt for sandsynligt, at opnaa Tilslutning ogsaa fra den Side, saa fire Partier kan samles om den Bevilling, det nu drejer sig om at faa gennemført i en meget nær Fremtid. Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Lehwald: Som det fremgaar af Forhandlingerne i Folketinget, er det foreliggende Lovforslag der vedtaget med mit Partis Stemmer. Skønt denne Lovs Gennemførelse er saa øjensynlig samfundsnyttig, som tænkes kan, har der dog i de senere Aar været visse Betænkeligheder fra mit Partis Side ved at stemme for den. Disse Betænkeligheder er imidlertid, saa vidt jeg har forstaaet, nu ophævet for mit Partis Vedkommende ved den højtærede Landbrugsministers Tilsagn om en varig Lov paa dette Omraade, og jeg skal derfor

tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale en hurtig og velvillig Behandling.

Veistrup: Jeg vil gerne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg gør det saa meget mere, som jeg tror, det er et Forslag, der er imødeset med Interesse, jeg kan gerne sige med Længsel, mange Steder her i Landet. Resultatet af Lovforslagets Gennemførelse skulde jo være for det første at skaffe Arbejde, hvad man maa indrømme i høj Grad tiltrænges, og dernæst en Forbedring af den danske Jord, og ingen kan være blind for, hvilken Betydning det vil have, om disse to Formaal kan forenes gennem nærværende Lovforslag. Lovforslaget indeholder jo en Forhøjelse af det Beløb, der hidtil har været bevilget til Grundforbedringsarbejder, med 10 Mill. Kr., og dernæst er der en Ændring, som jeg hilser med Tilfredshed, nemlig at man ikke skal regne det Beløb, der faas som Tilskud, med i sin Skatteindtægt. Jeg tror, at begge Dele er rigtige, og jeg anbefaler Forslaget til hurtig Behandling i det høje Ting.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for de tre Partier, Socialdemokratiet, de Konservative og de Radikale, for deres Tilslutning til Forslaget. Jeg beklager, at Venstres Ordfører ikke kunde give den samme Tilslutning; jeg vilde have anset det for værdifuldt, om man ogsaa denne Gang kunde have gennemført Lovforslaget enstemmigt i Rigsdagen.

Den ærede Ordfører for Venstre (Jens Høyer) kunde ikke rigtig forstaa, at vi kunde gaa med til en varig Lovgivning, naar vi dog ikke kunde gøre det i Øjeblikket. Jeg vil gerne i den Anledning gøre opmærksom paa, at naar man i Folketinget har talt om Ønskeligheden af en varig Lovgivning, var det med to Motiveringer. For det første vilde man søge at faa en Lovgivning, der ikke var udsat for de Standsninger, vi har været udsat for de sidste Par Aar, fordi man ikke paa Rigsdagen har kunnet enes om de paagældende Lovforslag, men en varig Lovgivning, saaledes at Landmændene kunde faa de private Laan, som de optager til Grundforbedring, foran andre Prioriteter; det vil jo være af betydelig Vigtighed for en Række Landmænd, hvis dette kunde gennemføres. Det andet, man fastslog, var, at en varig Lovgivning ikke skulde indeholde Tilskud, idet man naturligvis fra alle Sider har været enig om, at man ikke kan fortsætte i al Evighed med Tilskud til dette Formaal, selv om det